

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL PITEŞTI
SECTIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR. COM/2005 DECIZIE NR. /R/C

Şedinţă publică din 1 Ianuarie 2006

Curtea compusă din:

Președinte: I. ... - judecător
 ... - judecător
 ... - judecător
 ... - grefier

S-a luat în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de părâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI ..., cu sediul în ..., str. Gen. M. G. nr. ..., județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. ... din ... noiembrie 2005, pronunțată de Tribunalul ... - Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în dosarul nr. .../2005.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns pentru recurrenta - părâta DGFP ... consilier juridic ... și intimata prin ... potrivit împuñnicirilor de la dosar.

Procedura, legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că recursurile sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar.

Reprezentanta intimatei depune întâmpinare, cu caracter de concluzii scrise, pe care le comunică reprezentantului recurrentei și arată că nu are alte cereri.

Reprezentantul recurrentei arată că nu are cereri și nu solicită termen pentru a lua cunoștință de conținutul concluziilor scrise.

Curtea constată recursurile în stare de judecată, acordă cuvântul și pune în discuție părților să clarifice natura juridică a actului adițional.

Consilier juridic ... pentru recurrenta DGFP ..., având cuvântul, susține oral motivele de recurs, aşa cum au fost formulate în scris. Organele de control bine au făcut constatarea că bunurile în litigiu nu au făcut parte din contract și descărcarea din gestiune nu s-a făcut.

Solicită admiterea recursului, modificarea sentinței în sensul respingerii contestației

Reprezentanta intimelei, având cuvântul, pune concluzii de respingere ca nefondat a recursului, pentru motivele invocate în concluziile scrise pe care le susține oral. Actul adițional era un antecontract, în sensul că bunurile mobile menționate făceau parte din contractul de vânzare cumpărare, au fost înregistrate facturile fiscale și nota contabilă din 31 octombrie 2001.

În ce privește suma de 20.000 lei, aceasta nu are influență fiscală. Solicită respingerea ca nefondat a recursului.

C U R T E A

Asupra recursului de față:

La data de 1 februarie 2005, SC SA [REDACTAT] cu sediul în Ploiești, str. Regie Ferdinand nr. 11, județul Vâlcea, a solicitat instanței de contencios administrativ ca, în contradictoriu cu DGFP să dispună anularea deciziei nr. ... din ... ianuarie 2005 ca nelegală și netemeinică.

În motivarea acțiunii, se arată că în perioada 1 septembrie – octombrie 2004, s-a efectuat un control către Serviciul Control Fiscal din cadrul DGFP și prin procesul verbal de control, în mod nelegal și netemeinic s-au stabilit debite suplimentare compusă din: 2.417.61 lei impozit aferente impozitului pe profit; 1.041.64 lei impozitului pe profit; 1.06.749 lei TVA aferente TVA și 1.16.393 lei penalități de

Stabilirea în sarcina SC a impozitului pe profit și TVA, reprezentă organul de control nu a avut în vedere declarația vamală de export, ce conține livrate pentru a fi exportate și ca atare, pe urmare, și dobânzile aferente impozitului penalitățile nu se justifică.

În dovedirea acțiunii, s-a solicitat proba cu acte și efectuarea unei expertize contabile.

Intimata, prin întâmpinarea de la f.34-36 dosar, a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată. Astfel, se arată că în raportul de inspecție

fiscală, organele de control au menționat corect că reclamanta a înregistrat cheltuieli cu forța de muncă în perioada aprilie – iunie 2002, în sumă de ~~1.333.220~~ lei, fără să înregistreze alte venituri decât din chirii și ca atare nu a justificat folosirea forței de muncă. De asemenea, suma de ~~1.333.220~~ lei, reprezintă cheltuieli nedeductibile, întrucât prin tranzacția consfințită prin contractul de vânzare – cumpărare nr. 10/2002, între SC ~~ACEXIM~~ SA și SC ~~ACEXIM~~ SA, au fost înstrăinat bunuri imobile în valoare de ~~2.500.000~~ lei, nu și bunurile mobile de inventar, cum se susține de reclamantă. Actul adițional la contractul menționat, privind obiectele de inventar nu poate fi avut în vedere din moment ce pentru aceste bunuri, agentul economic nu a emis factură. Mai mult, în acest fel, au fost influențate cheltuielile de capital și cheltuielile privind obiectele de inventar prin descărcarea gestiunii mijloacelor fixe și a obiectelor de inventar, fără a se înregistra în contabilitate și contravaloarea acestora (venitul). Prin neefectuarea unor operațiuni de reglare în contabilitate, societatea a diminuat baza impozabilă a impozitului pe profit.

Agentul economic era obligat de lege ca, odată cu stornarea descărcării de gestiune a mijloacelor fixe, să efectueze și operațiunea de stornare a descărcării din gestiune a terenului înstrăinat prin contractul de vânzare – cumpărare nr. 10/2002.

Prin sentința nr.658/8 noiembrie 2005 a Tribunalului Vâlcea – secția comercială și de contencios administrativ - complet specializat în contencios administrativ și fiscal, s-a admis în parte acțiunea reclamantei SC ~~ACEXIM~~ SA DRĂGĂȘANI și în consecință, s-a dispus anularea în parte a deciziei nr. 5 din 21 ianuarie 2005, emisă de DGFP Vâlcea și a procesului verbal de control din 17 octombrie 2004, în sensul că le-a menținut numai pentru suma totală de ~~1.333.220~~ lei ROL, echivalent în RON suma de ~~1.333.220~~ lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 17 octombrie 2004 de organele de control ale Structurii de Administrare Fiscală – Activitatea de Control Fiscal, reclamanta a fost obligată la plata sumei de ~~1.333.220~~ lei, obligații bugetare suplimentare. Contestația formulată împotriva actului de control a fost respinsă de DGFP ... , prin decizia nr. 5 din 21 ianuarie 2004, pe considerent că sumele datorate de reclamantă sunt corect stabilite de organul de control și nu au fost încălcate dispozițiile legale invocate de agentul economic.

Verificând susținerile părților, în raport de actele depuse și concluziile raportului de expertiză întocmit de expertul contabil Popescu Elena, prima instanță a reținut că organul fiscal a apreciat în mod greșit că agentul economic nu a înregistrat în evidență contabilă veniturile aferente vânzării către SC ~~ACEXIM~~ SA și nu a emis facturi fiscale pentru obiectele de

inventar, în valoare de 1.102 lei și mijloace fixe având rămasă valoarea neamortizată în sumă de 1.513.624 lei.

Operațiunea privind transferul de proprietate a activului „Complex Capăt” s-a făcut în baza contractului de vânzare – cumpărare autentificat sub nr.2090 din 8 iulie 2002, pentru teren și construcții. Prin antecontractul de vânzare – cumpărare nr.130 din 4 iulie 2002, SC ZACEXIM SA, în calitate de promitent - vânzător și SC INVESTIMI SA, în calitate de promitent - cumpărător, au convenit ca odată cu vânzarea – cumpărarea imobilului compus din teren și construcții „Complex Capăt” să se aibă în vedere și toate mijloacele fixe și obiectele de inventar ce servesc destinației spațiului și se află în imobilului menționat.

Aceste operațiuni au fost înregistrate în contabilitatea societății, prin scăderea din gestiune a mijloacelor fixe, teren și obiecte de inventar, la data de 31 iulie 2002, având la bază factura fiscală nr.4774681 din 31 iulie 2002, în valoare totală de 1.513.624 lei, din care TVA în sumă de 20.000 lei, și anexele la factura mentionată pentru obiecte de inventar în valoare de 1.383.776 lei și pentru mijloace fixe în valoare de 1.031.861.160 lei, la care se adaugă valoarea terenului de 1.102.000 lei.

Bunurile ce au format obiectul contractului de vânzare – cumpărare și ale antecontractului de vânzare – cumpărare menționate, au fost înregistrate în patrimoniul SC ZACEXIM SA, conform facturii fiscale nr.75534.5 din 8 octombrie 2001, în baza notei contabile din 31 octombrie 2001. Prin urmare, SC ZACEXIM SA a tranzacționat bunurile incluse în activul Complex Capăt, pe care le-a cumpărat de la SC INVESTIMI în luna octombrie 2001 și le-a vândut către SC INVESTIMI SA, în luna iulie 2002, după ce a perfectat actul referitor la transferul dreptului de proprietate asupra terenului Complexului Capăt, conform contractului nr. 130 din 8 iulie 2002. Atât intrarea bunurilor menționate în gestiunea contestatoarei, cât și scăderea din gestiune la data vânzării, s-a efectuat pe baza listelor de inventar care constituie document justificativ de înregistrare în contabilitate. În acest sens, suma de 1.513.624 lei, cu care organul de control a majorat veniturile în declarația de impozit pe profit, nu se justifică în cadrul aplicării art.9 alin.7 din Legea nr.14/2002, întrucât nu reprezintă cheltuială nedeductibilă.

Totodată, organul de control a reținut nejustificat descărcarea din gestiune a terenului aparținând activului „Complex Capăt” în valoare de 1.600.000 lei, întrucât factura fiscală nr.4774681 din 31 iulie 2002, în valoare de 1.513.624 lei, din care TVA în sumă de 20.000 lei, a fost stornată prin factura fiscală nr. 7566801 din 30 septembrie 2002, fiind influențată doar conturile de imobilizări. Operațiunea efectuată în luna iulie 2002 de către SC ZACEXIM SA și SC INVESTIMI SA SRL a imobilului „Complex Capăt” mai puțin terenul aferent, nu a privit destocarea

gestiunii valorice a terenurilor în sumă de ... lei, cumpărate de SC SA, ci numai scăderea din gestiune a valorii construcțiilor vândute în sumă de ... lei, deoarece numai cu această sumă a fost influențat rezultatul economic al reclamantei.

Astfel, reclamanta a înregistrat în luna septembrie 2002, operațiunea în contabilitate pentru corectarea situației patrimoniului în baza facturii de ștornare emisă de SC ... SA, pentru anularea vânzării efectuate în luna iulie 2002.

Prin urmare, reclamanta nu a detinut rezultatul economic, întrucât nu a înregistrat operațiunea prin intermediul conturilor de cheltuieli, situație în care, constatarea fiscală a sumei de ... lei nu are temei legal.

Într-o atare situație, pentru anul 2002 impozitul calculat trebuie să fie diminuat cu suma de ... lei, aferentă sumei de ... lei, ce reprezintă quantumul celor două tipuri de cheltuieli: valoarea mijloacelor fixe și obiectelor de inventar în sumă de ... lei și valoarea terenului în sumă de ... lei, aferent Camping Olt, care au fost considerate de către organul fiscal nedeductibile. Urmare acestui fapt, baza de calcul pentru accesoriile la impozitul pe profit, aferent anului 2002, se modifică la suma de ... lei, iar dobânzile în cotă de 0,06% aplicate acesteia, pentru un număr de ... zile calendaristice, sunt în sumă de ... lei.

De asemenea, valoarea penalităților se modifică la suma de ... lei.

Potrivit art.7 alin.1 din Legea nr.414/2002, „profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile impozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile”.

Din cele arătate mai sus, rezultă că impozitul pe profit datorat de reclamantă în anul 2002, este în sumă de ... lei, la care se adaugă dobânzi în sumă de ... lei și penalități în sumă de ... lei.

Referitor la TVA, tribunalul a reținut că organul de control Raportul de Inspecție Fiscală, în mod corect a considerat că sumele su datorate cu acest titlu de reclamantă pentru livrările de cherestea către SRL Bacurești, în baza contractului de comision nr.67 din ... iulie 2003, întocmind facturile fiscale nr.1596853 din 16 august 2003 nr.1596850 din 6 august 2003 și nr. 1596851 din 6 august 2003, în valoare totală de ... lei De asemenea, reclamanta a livrat către SRL Bacurești, în luna octombrie 2003, cantitatea de ... kg de cherestea fag aburită, pentru care a întocmit factura fiscală nr. ... din ... octombrie 2003, în valoare de ... lei.

Scutirea de taxă pe valoarea adăugată a operațiunilor menționate nu se justifică, întrucât reclamanta nu a prezentat toate documentele obligatorii prevăzute de art.27 alin.5 din HG nr.598/2002.

Potrivit dispozițiilor legale prevăzute de actul normativ menționat, pentru exportul realizat prin comisionari, justificarea scutirii de taxă pe valoarea adăugată de către comitent se realizează pe baza următoarelor documente: copie de pe factura externă; contractul încheiat cu comisionarul din care să rezulte cantitățile de bunuri, precum și termenul pentru justificarea exportului cu copie de pe declarația vamală de export vizată de organul vamal și copie de pe lista anexă la declarația vamală, în care comisionarul a înscris denumirea unității proprietare a mărfurilor exportate; factura fiscală emisă de comitent către comisionar pe care se înscrive mențiunea „scutit cu dreptul de deducere export prin comision”.

2.6) Referitor la suma de 1.170.000 lei reprezentând TVA prin aplicarea cotei de 19% asupra sumei de 6.157.895 lei pentru vânzare - cumpărare a Complexului Capelă, aceasta nu este datorată de reclamantă, întrucât aşa cum s-a precizat mai sus, operațiunea a fost înregistrată în contabilitate. De asemenea, nu se datorează nici accesoriile calculate pentru această sumă.

Intr-adevăr, conform art.14 din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată „act generator al taxei pe valoarea adăugată ia naștere în momentul efectuării livrării de bunuri și (sau) în momentul prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute de lege”.

La rândul său, art.29 lit.B pct. a din același act normativ, dispune că agentul economic este obligat „să consemneze livrările de bunuri și(sau) prestările de servicii în facturi fiscale sau în alte documente legal aprobate, să completeze în mod obligatoriu următoarele date: denumirea, adresa și codul fiscal al furnizorului (prestatorului) și după caz, ale beneficiarului, data emiterii, denumirea bunurilor livrate și (sau) a serviciilor prestate, cantitățile după caz, prețul unitar, valoarea bunurilor (serviciilor), fără taxă pe valoarea adăugată, suma taxei pe valoarea adăugată”.

Reclamanta s-a conformat acestor cerințe, aşa cum rezultă din actele depuse la dosar și verificările efectuate de expert și prin urmare, nu datorează cu titlu de TVA suma de 128.000.000 lei.

Față de cele arătate, prima instanță a reținut că obligațiile bugetare ale reclamantei stabilite de organul de control fiscal se justifică numai parțial, respectiv pentru suma totală de 1.162.397 lei ROL, echivalent în 15.462,23 lei RON, care se compune din impozit pe profit pentru anul 2002 , în sumă de 1.162.397 lei ROL, la care se adaugă dobânzi în sumă de 1.322.587 lei ROL și penalități în sumă de 3.336.726 lei ROL, precum și TVA în sumă de 2.631.177 lei ROL, rezultate din scăderea valorii de 12.900.325 lei aferentă mijloacelor fixe și obiectelor de inventar din valoarea debitului total de 13.237.432 lei, reținută de organul de control fiscal cu titlu de TVA.

Așa fiind, acțiunea formulată de reclamantă a fost admisă în parte și s-a dispus anularea parțială a deciziei nr.5 din 1 ianuarie 2005, emisă de

DGFP precum și a procesului verbal de control din 27 octombrie 2004, în sensul că le-a menținut numai pentru suma totală de 15.400 lei ROL, echivalent în sumă de 15.400 lei. RON.

Împotriva sentinței nr. 18 din 8 noiembrie 2005, pronunțată de Tribunalul secția comercială și de contencios administrativ complet specializat în contencios administrativ și fiscal, în termen legal, a declarat recurs părâta DGFP criticând-o pentru nelegalitate.

Recursul părâtei este motivat în drept pe disp.art.304 pct.8 și 9 Cod pr.civilă, dar după modul cum este formulat, se încadrează în disp.art. 304 pct.6 și 9 Cod pr.civilă, susținându-se că prima instanță a acordat mai mult decât s-a cerut, hotărârea fiind pronunțată cu aplicarea greșită a legii.

În dezvoltarea recursului, părâta arată că instanța a preluat fără nici un fel de verificare expertiza contabilă efectuată în cauză, greșind calculul matematic, neanalizând din toate punctele de vedere speță și a acordat mai mult decât s-a solicitat.

De asemenea, arată că prima instanță nu a analizat suficient contractul de vânzare – cumpărare nr. 2/2002, prin care SC SA a vândut către SC CUMENI SA numai terenul și construcția aferente Complexului Capul, pentru care s-a emis factura, iar pentru obiectele de inventar și mijloacele fixe nu s-a emis factură, nu s-a înregistrat în contabilitate și contravaloarea acestora, influențându-se cheltuielile de capital (cont.672) și cheltuielile privind obiectele de inventar (cont.602), prin descărcarea gestiunii mijloacelor fixe și a obiectelor de inventar.

Referitor la suma de 15.400 lei, constată că fiind nedeductibilă, agentul economic susține că descărcarea gestiunii în luna iulie 2002, nu a fost efectuată datorită anulării facturilor de vânzare, dar susținerea este contrazisă de situația prezentată în contabilitate, în condițiile în care, prin nefectuarea unor operațiuni de reglare în contabilitate, societatea a diminuat baza impozabilă a impozitului pe profit, agentul economic fiind obligat de lege ca odată cu stornarea descărcării de gestiune a mijloacelor fixe, să efectueze și operațiunea de stornare a descărcării din gestiune a terenului.

Recurenta – părâtă arată notele scrise privind impozitul pe profit, se resfrâng în totalitate și asupra sursei TVA.

Pentru aceste motive, părâta solicită admiterea recursului și modificarea în tot a sentinței, în sensul respingerii în totalitate a contestației și menținerii deciziei nr.6/24.01.2005 a DGFP.

Recursul formulat de părâtă nu este fondat.

Prima critică nu poate fi primită, deoarece în cazul unor greșeli de calcul matematic, recurenta – părâtă avea la îndemâna cererea pentru îndreptarea erorii materiale, potrivit art.281 Cod pr.civilă . Dar, în situația în care prima instanță ar fi acordat mai mult decât s-a cerut, ca urmare a calculului greșit, părâta nu ar fi avut interes să demonstreze aceasta, deoarece

V
65
C
A
R
T
7.

șustine că s-a reținut o obligație bugetară mai mare în sarcina reclamantei, nu în sarcina sa.

De asemenea, nu este întemeiată nici critica privind neanalizarea suficientă a contractului de vânzare – cumpărare nr. 100/2002, încheiat între SC TANDEM SA și SC GRANIT SA.

Instanța de fond a reținut corect că, în baza contractului de vânzare cumpărare autentificat sub nr. 100/08.07.2002, s-a făcut transferul de proprietate a activului Complex Capela, dar prin antecontractul de vânzare cumpărare nr. 100/08.07.2002 (f.108), părțile au convenit ca vânzarea – cumpărarea imobilului Motel Capela, să se facă împreună cu toatele mijloacele fixe și obiectele de inventar ce servesc destinației spațiului și se află în imobil.

Bunurile ce au făcut obiectul contractului, precum și al antecopactului, au fost înregistrate în patrimoniul SC TANDEM SA, conform facturii fiscale nr. 3933455/08.10.2001, în baza notei contabile din 31 octombrie 2001 și, atât intrarea bunurilor în gestiunea reclamantei, cât și scăderea din gestiune, la data vânzării, s-au efectuat pe baza listelor de inventar, care constituie document justificativ de înregistrare în contabilitate.

Referitor la suma de 34.000.000 lei ROL, s-a reținut de asemenea corect că, suma nu are influență fiscală, deoarece înregistrarea în contabilitate nu a afectat conturile de cheltuieli, ci a fost evidențiată prin utilizarea conturilor din clasa „capitaluri”, respectiv conturile de construcții - simbol 2121 și teren - simbol 211, reglarea operațiunii în contabilitate neavând influență fiscală, ci asupra evidenței analitice a elementelor patrimoniale, care se referă la mijloace fixe pe categorii și teren, ambele constituind active imobilizate corporale (f.133).

Nu poate fi primită nici susținerea recurentei - părăță , în sensul că prima instanță a preluat, fără nici un fel de verificare, expertiza contabilă efectuată în cauză.

Părătei i s-a dat posibilitatea să depună obiecționi la expertiză, la care expertul contabil a răspuns, astfel că instanța a verificat proba efectuată în cauză, apreciind-o ca atare.

Față de aceste considerente, urmează ca în baza art.312 alin.1 Cod pr.civilă, să se respingă ca nefondat recursul formulat de părăță.

PENTRU ACESTE OTIVE ÎN NUMELE LEGII DE CIDE

Respinge ca nefondat recursul formulat de părăță DIRECȚIA FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI - ALBAI, cu sediul în Râmnicu

str. General Magheru nr. 17, județul , împotriva sentinței nr. din 8 noiembrie 2005, pronunțată de Tribunalul - Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în dosarul nr. /2005 .

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 13 ianuarie 2006, la Curtea de Apel Pitești - secția comercială și de contencios administrativ.

D.V.

IM.

LB.

Grefier,

Red.I.M.
TC/2 ex.
7.02.2006